Mallorca avontuur

Voor de tweede maal naar Mallorca. Hoewel we zelden de gemiddelde temp. voor dit jaargetijde hebben gehaald, toch goed fietsweer gehad, zeker in vergelijking met Nederland. Veel wegen en beklimmingen gehad, welke we vorig jaar ook hebben gefietst, Dit keer leken ze minder stijl en lang, zoals de weg naar het schiereiland Cap de Formentor. Ook zijn we weer naar het tank station gefietst, Hoewel niet echt stijl fietste iedereen van onze groep met de trippel en achter flink groot met rond de 10 Km/h naar boven. Op een gegeven moment werd ik ingehaald door enkele jongens met een enorm snelheids verschil en op het grote blad. Ik dacht wat doe ik verkeerd, is er soms een rem welke aanloopt oid, echter alles leek in orde. Boven heb ik nogmaals gevraagd wat we verkeerd doen, Volgens de fietsvrienden was er weinig aan de hand, alleen jij bent 3 maal zo oud en 1,5 maal zo zwaar, dat is alles. Dan sta je weer met beide benen op de grond. Hierna werd er besloten om naar beneden naar Port de Valldemossa te rijden en daar te lunchen. Na enkele km meer op dan af, reden we door een kloof, vanwaar een enorme afdaling van 10 Km met een hoogteverschil van 800 meter begon met een prachtig uitzicht. Dit was alleen remmen en sturen en tussen door proberen te genieten van het uitzicht. Het genieten werd in grote mate vermengt met de angst hoe kom ik weer boven en rijden er ook taxi's en nemen deze ook een fiets mee?? Beneden aangekomen kon ik de spieren in de onderarmen en de vingers van het vele remmen goed voelen. Jammer dat de temp. te laag was om buiten te zitten, echter binnen brandde de kachel en hebben de energie behoefte weer aangevuld. Nu was het tijd om terug te gaan, hoewel ik geprobeerd heb om het rustig aan te doen, heb ik ruim een uur lang met knipperende hartslagmeter geklommen. Er zit geen enkel vlak stuk in de weg en zodra je de pedalen stil houd val je om, even freewheelen is er niet bij. Alleen al, als je tijdens het klimmen naar boven kijkt en je ziet vele haarspeld bochten verder fietsers en auto's, dan geeft dat een vreemd effect op de hartslagmeter. Tijdens de klim heb ik me verschillende malen afgevraagd is fietsen wel echt leuk, biljarten is toch ook gezellig? Maar toen ik eenmaal boven door de kloof reed en nog een keer naar beneden keek, voelde ik toch een gevoel van winnaar. Dit was voor mij de langste klim met de meeste hoogte meters uit mijn carrière, ik ben pas 60 kun je nagaan. Wel was ik en de meeste anderen blij, dat we de volgende dag zoveel mogelijk om de grote bulten hebben gereden. En dan is het alweer fietsen inpakken, douchen en voor de laatste keer naar de eetzaal. Hierna voor de derde keer deze week nog een keer Bingo gespeelt en voor de derde keer opnieuw flink gewonnen om de kas te spekken en dan voor een korte nacht naar bed.
De zaterdag vroeg op en met de bus naar Palma en voordat je het weet, sta je weer in de Bosmanlaan. Na alle inspanning en vochtverlies was ik benieuwd hoeveel ik was afgevallen, dus de zondagmorgen op de weegschaal, tot mijn grote verbazing was ik bijna 3 Kg aangekomen ipv afgevallen. Dit zegt wel iets over het hotel en de organisatie, Rene en Charlotte bedankt. Ook alle andere fietsvrienden bedankt en hopelijk volgend jaar met nog meer mannen en vrouwen naar Mallorca.

Groeten Lammert Smeitink